

N:o 76.

Af herr **T. Zetterstrand**, *angående dispositionen af uppkommande behållning å statsverkets inkomster.*

Af statsverkspropositionen framgår, att under flertalet af hufvudtitlarne äskats vida högre anslag än de, som finnas i 1897 års riksstat upptagne.

Dessa stegrade anslagsyrkanden hafva uppenbarligen sin grund uti statsverkets nuvarande ekonomiskt gynsamma ställning; men förr än man anar, kan den tid komma, då i saknad af disponibla öfverskott och vid nedgående statsinkomster svårighet kan möta för åvägabringande af jemnvigt i budgeten.

Vid tanken på dylika förändrade förhållanden synes det mig vara Riksdagens pligt ej allenast att sorgfälligt pröfva de särskilda anslagsbehofven och vidtaga skäligen nedsättningar på åtskilliga anslag än äfven att tillse, att det belopp, som genom en dylik reduktion blifver tillgängligt och ej tages i anspråk för andra viktigare ändamål, varder användt till konsolidering af statsverkets ställning.

Huru en dylik konsolidering lämpligast bör ega rum, derom kunna ju meningarna vara delade, men då såväl fondbildningar som afbetalningar å redan befintlig skuld kunna medföra finansiella svårigheter, vill det synas mig, som om konsolideringen enklast och naturligast skulle kunna åstadkommas derigenom, att det besparade beloppet blefve användt till sådana produktiva ändamål, för hvilkas tillgodoseende lånevägen eljest skulle komma att anlitas.

Då nu af fullmäktiges i riksgäldskontoret vid finansplanen fogade förslagsberäkningar öfver kontorets inkomster och utgifter åren 1897 och 1898 inhemtas, att upplåningar beräknats skola ega rum dels för föregående år till belopp af 7,392,887 kronor 39 öre och dels till betäckande af 1898 års anslag till odlingslånefonden och låneunderstöd till enskilda jernvägsanläggningar, inalles 1,928,200 kronor, erbjuder sig ju äfven ett osökt tillfälle för en blifvande behållnings användande på sätt jag här ofvan antydt.

Med föranledande häraf får jag vådsamt hemställa,

att den behållning, som möjligen kan uppkomma, sedan samtliga anslagsbehof blifvit af Riksdagen skäligen tillgodosedda, måtte ställas till Riksgäldskontorets förfogande till betäckande af motsvarande belopp utaf sådana utgifter, för hvilka upplåning eljest skulle ega rum.

Stockholm den 28 januari 1897.

T. Zetterstrand.
